

چه کسی پنیر مرا جابه جا کرد؟

نویسنده: اسپنسر جانسون

مترجم: ا. امیردیوانی

انتشارات سایه گستر

بهار ۱۳۸۵

Johnson, Spencer

جانسون، اسپنسر

چه کسی پنیر مرا جابه‌جا کرد؟: شیوه‌ای شگفت‌آور برای رویارویی با تغییرات در کار و زندگی / نویسنده اسپنسر جانسون؛ مترجم الف. امیردیوانی. - قزوین: سایه گستر، ۱۳۸۴. ۱۰۴ ص.

ISBN: 964-502-116-2

فهرنترسی براساس اطلاعات فیبا.

Who moved my cheese? For teens. An a-mazing way to change and win
عنوان اصلی:

این کتاب در سال‌های مختلف تحت عناوین متفاوت منتشر شده است.
۱. تحول (روانشناسی)، ۲. نوجوانان (راه و رسم زندگی)، الف. امیردیوانی، ابوالفضل، ۱۳۱۹-، مترجم. ب. عنوان. ج. عنوان: رامی شگفت‌انگیز برای مقابله برای هر گونه تغییر در کار و زندگی.

۱۵۵/۲۴

ج ۳ ت ۶۳۷ / BF

س ۱۳۸۴

م ۸۴-۴۰۱۳۹

کتابخانه ملی ایران

نام کتاب: چه کسی پنیر مرا جابه‌جا کرد

نویسنده: اسپنسر جانسون

مترجم: آ. امیردیوانی

ویراستار: ناهید سادات حیاتی

حروف‌نگار: مرجان کاظمی

صفحه‌آرا: اکرم شالی - مرجان کاظمی

نوبت چاپ: اول - ۱۳۸۵

شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه

قیمت: ۹۰۰ تومان

لیتوگرافی: سعیدی - قم

چاپ: زیتون - قم

شابک: ۹۶۴-۵۰۲-۱۱۶-۲

سایه گستر قزوین - چهارراه نادری - پلاک ۳۱۰

تلفن: ۰۲۸۱-۲۲۳۵۳۰۵-۲۲۳۸۰۳۳

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۲	چه کسی پنیر مرا جا به جا کرد؟
۴	دیدگاه‌هایی درباره‌ی کتاب:
۶	بهترین نقشه‌های طرح ریزی شده‌ی
۷	پیش‌گفتار ناشر درباره‌ی نویسنده
۹	اشاره‌ی مترجم
۱۱	ابعاد ساده و پیچیده‌ی وجود همه‌ی ما
۱۲	داستان در پس داستان
۲۱	گردهمایی در شیکاگو
۲۵	داستان «چه کسی پنیر مرا جا به جا کرد؟»
۸۲	پایان یا شاید هم آغاز جدیدی باشد؟

پاکان، ستم ز جور فلک بیشتر کشند

گندم چو پاک گشت، خورد زخم آسیا

«صائب تبریزی»

برگردانِ ناقابلِ این اثر را، با تمام نارسایی‌ها و کاستی‌های فراوان که شخصاً بدان معترفم؛ به روح پاک و بی‌آلایش شادروان: «پروفسور محسن هشترودی» آذری، استاد فرزانه و دلسوز، ریاضی دان، سخنور و فیلسوف نامدار ایران زمین تقدیم می‌دارم که طی ۶۹ سال زندگی پرثمرش صادقانه زیست، مجذانه تلاش ورزید، مظلومانه جان سپرد و آثار ارزشمند علمی، فلسفی، ادبی، اجتماعی و جزاینها را به تشنه‌گان و مشتاقان دانش این مرز و بوم به ودیعه نهاد.

متأسفانه هر چند امروزه از این دانشمند فقید کمتر ذکری به میان می‌آید، ولی به عنوان دانشجویی که در پاره‌ای از جلسات آموزشی ایشان در دوره‌ی کارشناسی ارشد دانشگاه تهران به سال ۱۳۴۷ زانوی ادب به زمین زده و دانش آموخته‌ام، از سویدای دل فغان برمی آورم که: از خاطر و دل‌ها نرود یاد تو هرگز ای آنکه به خوبی همه جاورد زبانی

۱. امیردیوانی

بهار ۱۳۸۵